

شاہ مردان شیرزاد قسطنطنیہ
لافتی الاعمال لاسیف الاذولفقا

جنکنا مہ خیرت علی کرم اللہ وجہہ

یعنی

جنکنا مہ خیرت

من تصنیف غلام نبی شیخ مندھول

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراجہ خیار

دفعہ ۱، بایں مہاراجہ میراگل - رزیدنی و دہیراگل سنگر

"نعمانی پریس دہلی"

نہیں بدین کی خود مختار
تھی دیوید کی پیر و زکار
جسے مال مند خون بہا از غدا
ونست پیکیں در او پر کبریا
دراور طعنا صاحب عز و جاہ
دران شہر کی کاغذ بادشاہ

درین شهر یاران همه گوشت کفن
 می بخورند و گوشت کفن
 می خورند که در خاصه میماند و می پزند
 که در این شهر یاران همه گوشت کفن
 می خورند که در خاصه میماند و می پزند
 که در این شهر یاران همه گوشت کفن
 می خورند که در خاصه میماند و می پزند

هزاران پیاده هزاران سوار
گفت راضی بر عدل آن شهیار
بهر جا چو نت فاصله میل میل
تغیر در نظر تا بچرخ برین
یکی سُرُخ دیگر سفید و سیاه
سُطّاه در بلند می مهیب و فراخ
چشم شکر تن منزه هزاران هزار
بهر جا گل و سنبل و لاله زار
بیزد و شهنشاه ظالم شعار
تغیون سر تیغیر تم سر آستان
بزاری کی کُرن جامنی پاره پاره
تمش بدر گس گورنگ ز عفرال
زه کیاه گوشتن چھوی سون قبل و قال
زه کم شکن یوت کرمیت خراب
بجلدی مه نش کرمه و لول عیان

از ان پس درین سبب
که درین سبب

از ان پس دینا پس که ای بیکمان
عطا بیہ کہے دست و غزاکوئی چشم یار
بہ لالت و غزل کہ زانیہ کوئی چشم یار
پہ بخوات سو یکدیگر حسین شاہ جوان
دنی سجدہ دلشیں شاہ جوان

نکته این کار چنانچه در این
 یازدهمین صحن صاحب بخت
 وایت پس اندازد اسب
 سیدی سجدی که در این
 راجه سجدی که در این
 راجه سجدی که در این
 راجه سجدی که در این

از آن پس جناب در درج دیان
 پیر و عظم خاتون پیش
 پس از و عظم که در جناب
 پس از و عظم که در جناب
 پس از و عظم که در جناب
 پس از و عظم که در جناب

پس دست بسته شاه جهان
 از آن جمله ادعای
 نه حرف اسودد دل یهودی مدعا
 که از بود دولت خود توه قبول
 منور که در خانه می یار سول دهن
 بنیان دین و دین و دین و دین

تو من نیزه در دست اندر زمان
 گلن تس و چغت اس شیران زیم
 تمی پهلوانان جنگی اساس
 دو منزل گین گو چو شیر زیان
 به شیر زمین وات تم کینه خواه
 کرک مشوره از گرفتن شتاب
 مقابل نبرد شه نیکام
 متن سیت آتونه تاب و توان
 نبرد شاهنشاخ خیر البست
 علی واته تیو بهر سیر و شکار
 لبوس نش تازه بخشای شاه
 کشتن بیط در جنگله تم نثرند
 پے چای چیم مغز گیمیت خراب
 وین داستاناه اده بوهمه

گنڈن تم کمر چو شیر زمان
 و تخت در او مانند دیو زیم
 ز لشکر تس پادشاهن شه تاس
 و تخت در او از پیش شاه جهان
 سخن مختصر بعد یک سه راه
 در انجاز بهر شه بو تراب
 دیک یگ گز هو باشکوه تمام
 چجه تیر زور در عربی پهلوان
 گز هو ماره مطلب آسه نیره کر
 چو تیر کر و جنگلس منر قرار
 نمون بسته کر تهن نبردیک شاه
 یهودی مشوره پیوک در دل پسند
 ولو ساقیو چوس بو بے آب تاب
 دتم ول انت چای خوشبو چمه

آغاز داستان

تو من نیزه در دست اندر زمان
 دژان یلف بران شکران
 تون نیزه در دست اندر زمان
 دژان یلف بران شکران
 تون نیزه در دست اندر زمان
 دژان یلف بران شکران
 تون نیزه در دست اندر زمان
 دژان یلف بران شکران

در این ایامی میانه پیاپی چنانچه
دو زینت و آینه و حرام
کجده سویی خدا

تندر که زده از گدازش آسمان
سختی پارت چو یار هم دور زمان
منتهی کافرش کردی سر بردا بجده سوی خدا
دنیتی دنی اسیر و بیدار

پے ماتم ادھسم نامور
گزرہن فی وجہت پارہ پارہ جگر
بصحر اپن گے سٹہاہ دل ملول
ز بس زخمہا سوئی گمت و تفکار
کرن آئینا بس ادای سلام
سپن مارہ سوی نامور ہیلوان
چھو بیچارہ گمت ادھسم نیکنام
پتھر پے وست تم سپن نیم جان
امان عالی سپن چشمہ تر
مشت اس گئی کیا زہ ہندر گے
نیو ول چھ حضرت کران انتظار
تمن غم زدن تم کرمی آگہی
کھست دلدس کو بران کو مہار
تحفیت و آلود وادی کارزار
گمت سرخ میدان بہانہ زار

[illegible]

ہر ناکش بمانند ابرو بہار
 دوم پنجیر از پدر بدستم
 بہ پیش محو و دن گے ہزار
 سو محشر متو خاص و عام کر
 نزل سپن در زمین و زمان
 بشفقت تمن بوسہ ہا بہ شمار
 دین چھوک و دن کیا زہ توہ از تم
 و نیو دل سپن مہ جگر پارہ پار
 ز دو غم سٹھاہ اس گمت بقار
 دویم شاہ مردان نئی تس گیاؤ
 نہ دن اے شہنشاہ کون و سرکار
 پے اوسم و حیدر نامدار
 بدل ملتجی سوی جبار گو
 چھوکت جایہ آن حیدر نامدار
 خبر بہت بد رگاہ سلطان دین

۱۱
بتیان و نکیت در نامدار
بقدر در گوشت پی کارزار
مقاتل می شمشیر کوی شهریار
چون فون و لشکر از حد بیست
کردن جمع لشکر بایقیل و قال
گرچه ملک فن در

۱
 ص ۱
 ص ۲
 ص ۳
 ص ۴
 ص ۵
 ص ۶
 ص ۷
 ص ۸
 ص ۹
 ص ۱۰
 ص ۱۱
 ص ۱۲
 ص ۱۳
 ص ۱۴
 ص ۱۵
 ص ۱۶
 ص ۱۷
 ص ۱۸
 ص ۱۹
 ص ۲۰
 ص ۲۱
 ص ۲۲
 ص ۲۳
 ص ۲۴
 ص ۲۵
 ص ۲۶
 ص ۲۷
 ص ۲۸
 ص ۲۹
 ص ۳۰
 ص ۳۱
 ص ۳۲
 ص ۳۳
 ص ۳۴
 ص ۳۵
 ص ۳۶
 ص ۳۷
 ص ۳۸
 ص ۳۹
 ص ۴۰
 ص ۴۱
 ص ۴۲
 ص ۴۳
 ص ۴۴
 ص ۴۵
 ص ۴۶
 ص ۴۷
 ص ۴۸
 ص ۴۹
 ص ۵۰
 ص ۵۱
 ص ۵۲
 ص ۵۳
 ص ۵۴
 ص ۵۵
 ص ۵۶
 ص ۵۷
 ص ۵۸
 ص ۵۹
 ص ۶۰
 ص ۶۱
 ص ۶۲
 ص ۶۳
 ص ۶۴
 ص ۶۵
 ص ۶۶
 ص ۶۷
 ص ۶۸
 ص ۶۹
 ص ۷۰
 ص ۷۱
 ص ۷۲
 ص ۷۳
 ص ۷۴
 ص ۷۵
 ص ۷۶
 ص ۷۷
 ص ۷۸
 ص ۷۹
 ص ۸۰
 ص ۸۱
 ص ۸۲
 ص ۸۳
 ص ۸۴
 ص ۸۵
 ص ۸۶
 ص ۸۷
 ص ۸۸
 ص ۸۹
 ص ۹۰
 ص ۹۱
 ص ۹۲
 ص ۹۳
 ص ۹۴
 ص ۹۵
 ص ۹۶
 ص ۹۷
 ص ۹۸
 ص ۹۹
 ص ۱۰۰

میں نے اپنے شاہزادے کو
اپنے شاہزادے کے ساتھ
اپنے شاہزادے کے ساتھ
اپنے شاہزادے کے ساتھ

و من چوم بنزدیک شاه جهان
 دون گے بنزدیک آن شہر یار
 تہ بوزت سپن شاد آن بد نگاہ
 تہ بوزت سپن خوش شہ بد گہر
 کر یو نا و اینوں دلاور پیور
 انک تارہ تارت سو عالی نشان
 چھوکتھو جیلہ کر پانہ سوی بنان
 کہے صلح کہ جنگ گاہے فرار
 پے چامی غالب گنت چھوم نہ خوا
 و نت داستان علی دل فلو لم
 دژن جف سپن دل سٹ سوار
 پتھو و تھوز دلدل چوشیر شکار
 بمانند آشفقتہ فیل دمان
 سٹھاہ آسوزیرک سو عالی گہر
 ستادہ سپن از دربار گاہ

کفازان بیما شود محشر را که
بمیدان یله خزه هر که که
و کلمات اندر هیچ کس
نه گنج آن امتحان
بهر متفق بنزدیک
که گشت اتفاق
نه بیخاستن که برونکاران
که اول سواد
نه استندین چهل و دوازده
که کوشش و کوشش

کون حملہ برداشت کرنا ہوگا
دولت کو بگاڑنا
تو دیکھو دن بھر کون کون سے
کون کون سے
دولت کو بگاڑنا

[illegible]

کڈن تیغ بران نبر از نیام
 صفا صف رٹن کافر بد اساس
 کرن آسو حملہ چو شیر شکار
 بہر سو کرن جاری دریای خون
 تہ ڈلیشت اُنن کافرین اضطراب
 ودان گے بنزدیک آن شہر یار
 تہ ڈلیشت دل آزر دہ گوشہ یار
 مہ چھوم پی گمانہ ز شہر فرنگ
 بجیلہ زہ گزہ نزد این پہلوان
 تہ بوزت و تخت در او سوی نامو
 دین حیدر سائے دلاور لینگ
 کرت مارہ کم پہلوان شیر زاد
 قسم چھوی تر سندیم زہ پیداکرک
 پزروی ون کتکو چھوک تہ اے نامو
 تہ بوزت کرن حیدر لن زہر خند

بہر سو کردن کافرن قتل عام
 یکایک ز تن کینہ تہ کز نکش پاس
 گہے بر زمین و گہے بر بار
 ز خون شد زمین سرسبز لاله گون
 از انجا زلزلن آئے بے آب و تاب
 ملن خاک پانس و دن زار زار
 وزیرس پر زھن کیاہ چھویدیر
 چھوئے آئین این دلاور نہنگ
 پر زھن کیاہ زہ چھوئی ذات نام نشا
 نشہ حیات رس کو بقل و نہر
 سبب کیاہ ز سپنک مقابل جنگ
 غرض کیاہ ز چھوئی دنتہ و ردل و نہر
 قوی و دلاور ہویدا کر رک
 دلیر و دلاور بقل و نہر
 دین تیس کہ اے مرد نیرنگ و نہر

و زین یاد و نشان
که در پیشگاه
و زین یاد و نشان
که در پیشگاه
و زین یاد و نشان
که در پیشگاه

بگویم تا تفین نیا
 سر زور و پهلوان
 می کشد و پهلوان
 می کشد و پهلوان

بگویم تا تفین نیا
 سر زور و پهلوان
 می کشد و پهلوان
 می کشد و پهلوان

بگویم تا تفین نیا
 سر زور و پهلوان
 می کشد و پهلوان
 می کشد و پهلوان

دین میانه بخته به شیرشکار
 مه چوم پی گمانه علی پهلوان
 شهن دپو و زیرس به فوج گران
 مگر زنده انرن رشت خواه مخواه
 اگر زنده انه هن رشت پهلوان
 ته بوزت منتهن دراو فوج گران
 هزاران علم های گلگون بهار
 بشور آه نقاره های گران
 زیانک طرم و توتوی هول حال
 ز خر مهره آواز ترعه هولناک
 نه دشت عسلی ولی نامدار
 الهی ره چوک قادر کار ساز
 مه کرو نکس زور و قوت عطا
 بواک چوس نه کافر ز حد بشمار
 ونت بی تھون سر تنچر بر زمین

لگوی زاله پائے اس کیا چو دار
 یهوی آس بیشک یل نو جوان
 ممکن گره زه بر حیدر پهلوان
 بهک می نشن زیاده تر پایگاه
 یهوی آس بیشک یل نو جوان
 بمیدان جنگ آن وزیر زمان
 کرک استاده هزاران هزار
 ترزل سپون در زمین و زمان
 پریشان سین مغزهای خیال
 نبرد رایه شرین سین چاک چاک
 سین عذر خواه بانداوندگار
 بقدرت رحمن چوک نشیب و فراز
 بین پٹ کرم فتح و نصرت عطا
 چھویت جایه ون فضل جانوی بکار
 پنن حال باون بجان آفرین

بگویم تا تفین نیا
 سر زور و پهلوان
 می کشد و پهلوان
 می کشد و پهلوان

دین میانه بخته به شیرشکار
 مه چوم پی گمانه علی پهلوان
 شهن دپو و زیرس به فوج گران
 مگر زنده انرن رشت خواه مخواه
 اگر زنده انه هن رشت پهلوان
 ته بوزت منتهن دراو فوج گران
 هزاران علم های گلگون بهار
 بشور آه نقاره های گران
 زیانک طرم و توتوی هول حال
 ز خر مهره آواز ترعه هولناک
 نه دشت عسلی ولی نامدار
 الهی ره چوک قادر کار ساز
 مه کرو نکس زور و قوت عطا
 بواک چوس نه کافر ز حد بشمار
 ونت بی تھون سر تنچر بر زمین

۱۸
 طوطی که وزیران تهرستان تمام
 سپایان گردان همه خاص و عام
 پین جمع سی شصت و پنج باب
 چه دریای قلعه از درون
 و یک پادشاه این بنیاد
 و یک پادشاه این بنیاد
 و یک پادشاه این بنیاد
 و یک پادشاه این بنیاد

تعب کرکے لگ تھی نابکار
کروکے گیر برحیہ نامور
علی صاحبس پٹ تمہو چون ہدف
سپین حملہ زن مثل شیرسکار
دون کافیرن راو فوجس اندر
زہر سوانن کافران تم بزیار
ہزاران دتن درنہ از ذوالفقار
گترھن روز تھن آس تم بدگمان
اثرن کافرن آس درلشت نواف
شہ ست زن اکی زنجہ ستین بران
پٹھس پٹ یوان آس تم بدسیر
سو میدان سر اسرگمت لالہ گون
پریشان سپن سخت بے آب تاب
زہ چھوک آدمی یا کہ جن و بشر
زہ کس نامور چھوک بغیر از خلاف

که چون در میان آن بیایم که هر چه
در جیب است را مانند آب چکانیم
و گفت ای پادشاه سوزی سوزی دادگر
سپین غدا نخواه و لی نامدار
این یاد سوزی اینزد و الجلال
که کنان بکشد پس یث بلالین قال

ازین غم پشیمانی در این میان
در این میان پشیمانی در این میان
ازین غم پشیمانی در این میان
ازین غم پشیمانی در این میان

میر غم زہ اے جیٹ در باصفا
دنی فتح تری ایزد داد گرا
دو گانہ پرن بہر شکرانہ تمام
دون تراؤ در فوج دوزخ تمام
کرک کر یک بر جیٹ در نامدار
کرن از غضب لغزہ سہمگین
سپین کشتہ ست شاس تم بدگام
ژٹن مچو کاہ تم بین و بسیار
بیز و یک جیٹ در شہ مومنین
ملا یک ہتھن پیش شیر خدا
تتی آؤ نزد شہ مومنین
ملا یک تخی سہمگین بکیران
کرن کافرن منہر قیامت تمام
سپن کافر بد کہہ سخت تنک
پون سر تھیر کافرن بے شمار

[illegible]

تولت فتنہ پانے بلا در دسر
زبردست تیہو حیدر پہلوان
گوئی زن کُن لشکر تار و مار
یقیناً کری سارِ شکر بباد !
نبرد یک حیدر زہ گزہ صبح گاہ
کہ شاید نرم گزہ سوشیر شکار
کھست گو بر افلاک دیرینہ پیر
نبرد رومی گردان جنگ آوران
سپن فارغ از سر پروردگار
پکان درای بید انس اندر دیر
بہ نیزہ کُن خستہ چرخ برین
ایو کافر و جلد بمیدان جنگ
و چھوک یلہ بمیدان سوشیر غران
دین تس کہ ائے نامور پہلوان
باین زور و قوت ہویدا کر وک

و حقیقت کافران لرزه جان سپین
در پشته سوسیدان نیستان سپین

بجزاب کفار آن در آن سید و دار
سیدان تنگ و عاجز و بیچاره

دوم مه جگر و البته کباب
بجلدی نه نشانه ناوون رشت
یه بوزت و زیرن کرن حکم نر
زگردان جنگی کدن صد هزار
زبانک طرم و تھو تھوی گیر دار
پکن درایه شکر ز بس طمطراق
تہ دشت علی شیر پروردگار
کرن نعره مانند غران پلنگ
ازان نعره پیو کافرن لرزه جان
بهوش آئے بیلہ تھو و تھو گز جا
کروک حمله ہر سو تیر و کمان
تہ دشت سپن مرتضیٰ کینہ خواہ
کران حمله بوہمچو شیر شکار
میتو مت بمانند فیل دمان
یون بیت صفسٹ دون نت تلف

چھو تھو خیرہ سر حیدر بو تراب
نتہ گز تھو تراون تتی سر زشت
ان سبت فوج تم سر بسر
بہر سو تلک سخت گرد و غبار
سپن زلزله در ہمہ کوہ سار
لوک شور و غوغا بروم و عراق
دوان تراؤ در شکر صد هزار
رشت ذوالفقار در خشان بچک
پتھر بر زمین پئے خود بوانگان
رٹک در میان حیدر نیک پای
رٹن بر سپر حیدر پاک شان
زہر سو کرن ہتھنہ کافر تباہ
گہی بر زمین و گہی بر سار
رٹن کافرن گو بہ تیغ و سنان
کران آسو خالی تن صف بصف

کمز بین بین
سٹھا فوج کھٹ کھٹ
سپن سپن سپن
سپن سپن سپن
سپن سپن سپن
سپن سپن سپن
سپن سپن سپن
سپن سپن سپن

آئی اسکو پتھر دیندراں بھنگ
کون ہر طرف حملہ بچوں پلنگ
گہی اسکی از پنج طرف فوج
گہی بوزنیزہ بگوز گران
کون کازن پیارہ پیارہ

نزدکتمس بیو چھو فرب و تھو
اس بیو چھو تھو تھو تھو
چھو تھو تھو تھو تھو
چھو تھو تھو تھو تھو
چھو تھو تھو تھو تھو
چھو تھو تھو تھو تھو
چھو تھو تھو تھو تھو
چھو تھو تھو تھو تھو

دیک یار باک نه مطلب حصول
 یزدن پس در حق کمال
 زین یار باک نه مطلب حصول
 یزدن پس در حق کمال
 دیک یار باک نه مطلب حصول
 یزدن پس در حق کمال

اگر چه لیو آسوا سفسد یار
 گمانه مه چوم یزدن روزه جنگ
 بیت کن سو حیت در لبوی خدا
 دین آسوا اے پاک پروردگار
 ایمنابنا که رسالتا
 زین زخم با آسوا شیر دردناک
 بیت کن یله ذات خیر البشر
 همت اصحاب بیه یار عالی تبار
 چهل روز گذرت رسالتا
 در انجا سپن در تفکر صحاب
 صحابو کروک عرض پیش رسول
 دیک تس که ائے سرور نامور
 بدنبال موسی تمی نابکار
 ز لان آسوموسی بفرسنگ میل
 نجوش آوموسی علیه السلام

به ظاہر چھو قولادین استوار
 اکھاہ زندہ تراوی نہ سچو ہیو پنگ
 کران التجا آسوا بر این مدعا
 زہ رستوی مه کاخه چھو غنچا و
 ہتھن فوج لشکر شتابان شتاب
 کرت تیکہ بر ایزد ذات پاک
 مدینہ نبرد را و با کر و فر
 پکن آس در کوہ ہامون زار
 پکان وات تم بر لب جوی آب
 تر و کتھ کن اس ز دریای آب
 تر و تارہ کتھ پاٹ اے ذوالقول
 یلہ فوج فرعون بیداد کو
 دوان آس ہمت خنجر آبدار
 تمام وات تم بر لب رود نیل
 کڈن ضرب عاصہ بدریا تمام

زین یار باک نه مطلب حصول
 یزدن پس در حق کمال
 دیک یار باک نه مطلب حصول
 یزدن پس در حق کمال
 دیک یار باک نه مطلب حصول
 یزدن پس در حق کمال

بیچارہ و اصحاب عالی شان
 کھشت کے کنار میں لایخوف جان
 بیچارہ و اصحاب عالی شان
 کھشت کے کنار میں لایخوف جان

نه بخت چو آوسوی باد پیکر
 و نه آواز نبرد سحر خیز
 نه بخت چو آوسوی باد پیکر
 و نه آواز نبرد سحر خیز
 نه بخت چو آوسوی باد پیکر
 و نه آواز نبرد سحر خیز

محمد علی چھوئی برادر بهسم
 نه چھوک نیم دریانه از آب و نار
 نه بوزت مقابل سپین پر شرار
 گنڈن ول سلاح سلب گوتیار
 ونے کیا هتمس شکر بشمار
 همی درای مبدانس اندر پکن
 زابنوه شکر هوا بسته گو
 وڈن و آلو فرش زمین بر فلک
 زبانگ ستوران چنان شد غریه
 غرض در اوشه با همیں طمطراق
 بیت کن پکان آوسوی جبریل
 وچن تس که ائے جیدر بو تراب
 پکان آمی سلطان هر دو جهان
 نه بوزت سپین شاد شیر جبار
 وچن تس که ائے دلدل تیز گام

چھنه کونه چیزک رتن یم زه غم
 نه چھوک یاری خاص پروردگار
 درس تن بمانند مہریم ز نار
 بمیدان کڈن شکر بشمار
 چهل لچھ پیاده چهل لچھ سوار
 سپین زلزله در تمام زمین
 ز سیم ستوران زمین خسته گو
 سپین شور و شر در تمامی ملک
 پریشان سپین شیر و اژدر ته دیو
 ز بس لرزه کو خاره سنگن تچاک
 بنزدیک جیدر بلا قال و قیل
 مبر غم ازین شکر بحساب
 درین شہر ہت فوج ہمدستان
 ز شادی دتن دل لیس کن فکار
 همی و آلو تیوشاہ خیر الانام

از ان سپین علی صاحب
 وین چنجا سپین و چنجا
 نه بخت سپین و چنجا
 سپین و چنجا
 سپین و چنجا

سپین و چنجا
 سپین و چنجا
 سپین و چنجا
 سپین و چنجا
 سپین و چنجا

سپین و چنجا
 سپین و چنجا
 سپین و چنجا
 سپین و چنجا
 سپین و چنجا

کُنْ بَاخْدَاوَنْدَا رَضَا دِلِ ابَاحِی
بِهَمَانِی کِی کُنْ تَهْ بِهَمَانَه دِجِهِن دِهْ بِنَهَار
مَکُنْ یَزِیْب مِیْدَان دِ مَیْمُون دِغَار
تَهْ دِ کِی شَت بِنَهَارِی زِ دِلِ ابَاحِی
کِی بَاخْدَاوَنْدَا رَضَا دِلِ ابَاحِی
بِهَمَانِی کِی کُنْ تَهْ بِهَمَانَه دِجِهِن دِهْ بِنَهَار
مَکُنْ یَزِیْب مِیْدَان دِ مَیْمُون دِغَار
تَهْ دِ کِی شَت بِنَهَارِی زِ دِلِ ابَاحِی

پیش و حال بادک بجان آفرین
خداوند شفیق سوز و رخ آفرین
نیر و همت بدرگاه سلطان عزمین
نی تبریز آفرین گران
حضور شهنشاه کون و مکان

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a name, possibly reading "Munir Khan" or similar.

پر دین احمد ایزد داد گر
 بیت کن مقابل بمیدان جنگ
 دین آسوف و جس شد بد گهر
 گزشتی چون نه نیرت شد سلیس
 چو بڈ سا حراہ حیدر لوترب
 انگ جادوی سیت جہانہ تنگ
 ولیکن مہ چھم شکر بے حساب
 و نت بی کرین کر یک تم سہمکین
 یون کونہ چھوکل جل بمیدان جنگ
 یہ بوزت بشور آوشیہ جبار
 بمیدان یقین پئے صحابہ تمام
 کرکی صف مقابل بمیدان جنگ
 صف قلبس اندر شد انبیا
 و چھن آسوحیدر چو شیر زیان
 بیت کن ابو بکر مانند شیر

دگر بار کو چیت و چالاک تر
 کمر بستہ لشکر متحصن بہر جنگ
 کر و یک تسلیم حملہ سخت تر
 چھو در دامن باز مشکل ترین
 برادر چھوٹے سالتماہ
 نہ چھوکنیم دریائے چھوکنی جنگ
 سرن جادوہت اندرین اضطراب
 کہ اے جادووان چیدریا کدین
 نئی پہلوانی نہ نشیں بید رنگ
 بمیدان تھیں پیو پے کارزار
 بحکم شہنشاہ خیر الانام
 زمہ بیت شان آس شیر و پلنگ
 دون جلوہ مانند شمس الضحا
 کہو فر آسوفاروقی عالی نشان
 بدگیر طرف خاصہ عثمان دلیر

[illegible]

سیدین کی شہید گیتناہ دلاور دیوان
وزیرن دیوان سیدین کی شہید گیتناہ ہزار
سیدین مارہ بہ چھ شہید گیتناہ ہزار
یہ بازار گیتناہ سیدین کی شہید گیتناہ دلاور دیوان
وزیرن دیوان سیدین کی شہید گیتناہ ہزار
سیدین مارہ بہ چھ شہید گیتناہ ہزار

دینور دل چنان چو درختی که در دشت
 دینور دل چنان چو درختی که در دشت
 دینور دل چنان چو درختی که در دشت
 دینور دل چنان چو درختی که در دشت

بسیار مانده پیران بهر کس
 بهر کس بهر کس بهر کس
 بهر کس بهر کس بهر کس
 بهر کس بهر کس بهر کس

ز به لچه خسته زخمی گمت ناتوان
 نه بوزت مقابل سپین زرد روی
 در یغا کجا لشکر بے شمار
 وزیرین دیس ائے شده با وقار
 سو بدر روی تختال بدر و کین
 به بوزت دیس پادشاهن حال
 دلاور چه تیغ عزیزی تیغ زن
 متومنزہ چھو نہ کوئہ اکھاہ تالوان
 مگر زیادہ جنگی چھو شیر جبار
 بہ تدبیر از رات سوی نامو
 نہ بوزت وزیر و دیس تیغ حال
 چھو با سہل تیغ نامور پہلوان
 کنوی ز نو اثرن در صف صدر
 تہ پانس زہ معلوم سپنوی عیان
 بہ بوزت در اندیشہ گوشہ ہزار

چھ اک لچہ متولبتہ کرمیت جوان
 پتھر بر زمین پیو تلن ہای ہوی
 در یغا کجا جاہ و حشمت وقار
 و نیامی مہ کر خواہش کا زار
 نمی فتنہ بر پا کردن جنگ و کین
 مہ کر آسو معلوم تیغ و حسب حال
 پلنگ دمان شیر ز فیصل تن
 بہر کس چھ مانند شیر تریان
 نمی فوج بر ہم کرم بے شمار
 کردن گڑھ بستہ بلا خوف و ڈر
 مگر اے شہنشاہ فرخندہ فال
 کرت بستہ آن بتاب و توان
 بیکدم گرن سارنی لورہ پار
 چھو کتھوز و رور جیدر پاکشان
 وزیریں پر زمین کیاہ چھو تدبیر

تہ بوزت و یک پادشاہن بہ
 تہ بوزت و یک پادشاہن بہ
 تہ بوزت و یک پادشاہن بہ
 تہ بوزت و یک پادشاہن بہ

تہ بوزت و یک پادشاہن بہ
 تہ بوزت و یک پادشاہن بہ
 تہ بوزت و یک پادشاہن بہ
 تہ بوزت و یک پادشاہن بہ

بسیار از صفای این شمع انار است
 و بیرون می آید و در میان
 و بیرون می آید و در میان
 و بیرون می آید و در میان

بسیار از صفای این شمع انار است
 و بیرون می آید و در میان
 و بیرون می آید و در میان
 و بیرون می آید و در میان

<p>زلف آتش بیجان سیه زدن نته آس نم سنبل تا بدار سیه موی یله آس تراون بری نته آسو ظلمات سوی موی سر کمان ابروین یله لدن آس کون بمرگان کرن آس شکار بجاد و سیه چشمه نیبر زله کرن یله کرشمه سه تور و پری الف هیو چو کاه نسته خنجر متس حقیقی زه لب تمندی تابدار گللابی ز حسن خال هندوی متس نره تمسنزه پوشه تخره زن بهار نم خون آدم بجائے حنا صفا سینه دلیشت خجل آفتاب نته آس سیمین بدن زن بهار</p>	<p>سیه زانغ یاد در شب تار زن پریشان کرت بهر ازاریار لکن زاله عاشق از ان مشکوی بچن تت اندر آبجوان ز بر کرن ماره عاشق گزهن غرق خون و چن بس اکاه سوی ودان زار نته آس بادام برگ گله گزهن آس رلوزت مده مشی مژه تیر کیه بجه و بخر متس دهن غنچه تت منرد و خوشگوار میان ز نخدان کوثر متس بقدرت روپه دسته گیت تیار بر من دل گزهن عاشقن ز وفنا گنت آسور وزت سو بے آب تا شبین تت میهن میوه های انار</p>
--	--

۲۷
 اگر دلفت گه پیا مان دین
 و بیرون می آید و در میان
 و بیرون می آید و در میان
 و بیرون می آید و در میان

در یکا میوه پارت بهر کین
 و بیرون می آید و در میان
 و بیرون می آید و در میان
 و بیرون می آید و در میان

که میگویند که این کافران یحیی
 بود که ز راه ته بگشوده است و بدین
 می یزد که و دین را بر این قبول
 رضا مند است و خدا و رسول

۲۸

[illegible]

ادہ لو بہرہ گزشتہ روز
و یاد دہانہ

[illegible]

زبانک شوران تھوکی و شوقی
شبنم سہان سپین ایسی ایسی
میزاران علیہ شیر و زرد و جو
کے کی پتادہ بصد اختیار
سپین مار و مو و انداز
دیکھ انداز و انداز

صفی قلب
ریت اسود دست
شعشع نامدار ان باب
سوف شکر یکا
بر شکر شکر
دلاوری شکر
بدگیمه شکر
نزد او یافوج و شکر

گل اندام بوزت سپین شادان
 بیت کن وزیر آینه نزدیک شاه
 سراسر ونگ پادشا هس سوجال
 تہ بوزت سپین در غضب شہر
 وزیر کن کرن قہر تم سخت تر
 عزیز از دل و جان اسم سہ گور
 لچم سے بدست شہ جاودان
 تہ بوزت سپین تم وزیر لاجواب
 از ان پس شہن شہم نمرود کھو
 تمس از غضب کھتو شرارت بسر
 تمس ہوش و حس از دل تیرہ کو
 کرن خواب خوردن تمامت حرام
 کرن حکم نیر ہمہ خاص و عام
 غرض درایہ تم کافر زشت کار
 چو سیلاب جوشان بکین گے کفا
 پروں کلمہ ولول تم از شوق جان
 ونگ گفت پیچیدہ صفا
 پیچیدہ اسو کرمت مقال
 کھتس خشم از حد سپین پر شرار
 و لو مشورہ بد کہ اے بد گہر
 بد نیانتہ اس گویا کہ خور
 چہ مشکل لبین باز و بیگمان
 ز شر مندی کینہ تہ رو دکنہ ب
 بقہر و شرارت سو پر نار کو
 پی بر جگر س ہے زن تیر
 سود ز بحر غم برگ کاہ ایرہ کو
 تمامت نہ ہمہ مو منن انتقام
 بمیدان جنگ از پے انتقام
 بمیدان جنگ از پے کارزار
 تلک سخت ہر سوی گرد و غبار

۲۹

بیمیدان یقینی صحابه تمام
یک جا یاد رسول انام صحابه
کلی صف مرتب بیمیدان بتنگ
مقابل پس پیچ و پشته و پند
صف قلبی اندر رساله های
سین جلوه که چون مر و افشار
صف میمنتی پیچ و پشته و پند
اده پس در پیش و پند
آن بیمیدان

کدورت بیخ بران بنی ازین م
علی صاحبین خود دیده من
نیت کی سو عثمان کردیم
بر یک طرف بودیم
ای سادہ سین باہر ایس
صف میسر می

پسته زای اصحاب مانند آب
اندوخته شهرسی اندوخته بو تراب
کون موله در دوازده شهرک نیم
پسته کوگی لالان است بو تراب
در دوازده شهرک نیم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين

به دینا و عقی الحوم شاد شد
یهوی از دو چوم یهوی چوم
به اردو بی نامه و چوم مشکب

۳۲

و این چه کلام است که
 در این کتاب آمده است
 که هر که این کتاب را
 بخواند از هر دردی
 رهایی یابد

و شمس
تیره و شمس
نامه و
کشتی می
عمر حبیب
عمر تقب
نور احمد
ایده عا
سید شمس

پتی تراوشاه رسالت‌آب
و دن آیه شهرک همه خاص و عام
کرک دست بسته ادای سلام
زان و مردنزدیک خیر صله الانام
امیران وزیران سلمان سپین
ازان پس حکم رسول کبار
بنا مسجد بلند چین جانجا
سپین شهر قندور روشن تمام
پس آنکه جنابن امیر و وزیر
ازان جمله آن حضرتن اک و وزیر
بجای مقاتل بناون سوشاه
دران شهر قندور از کافران
ازان پس شهنشاه خیر البشر
بفتح و ظفر آن رسالت‌آب
بفتح و ظفر آن رسالت‌آب

کھست بیوٹ تختس سو چون آفتاب
بر خدمت شاه خیر الانام
پرن کلمہ گے ہر یکے خاص و عام
یون گے پرن کلمہ تم خاص و عام
کینہ ان غلامان ثنا خوان سپن
تپل خانہ ساروی کروں کوہ پار
سپن بانگ و صلوات شام و بگاہ
بدین محمد علیہ السلام
ان بونٹ کن تم صغیر و کبیر
بناؤن شہنشاہ آفاق گیر
بدین محمد لبون بگاہ
نشانہ کونے رود نہ بگیاہ
بطیبہ زمین آو با کبر و قدر
بہ شرب زمین و آلو مانند آب
بہ شرب زمین و آلو مانند ماہ

سوید شاعر آه اسواندیر جهان
 ز فتنه ششمین شکریه بیان
 هزاران درود و نذران سلام
 بر روح حقان علیه السلام
 پیروز کرم یار یار زبان
 ز بهر پندشاه کون و مکان
 تمام شد خجسته فندور
 را قلم پیرزاده و شکر خجسته
 خانجاری

